

Condecoracions als policies ferits en els aldarulls

Marlaska, que ara desvincula els disturbis del terrorisme d'ETA, vol medalles per a mossos, policies i guàrdies civils

REPORTATGE

La llavor: dos anys de resistència

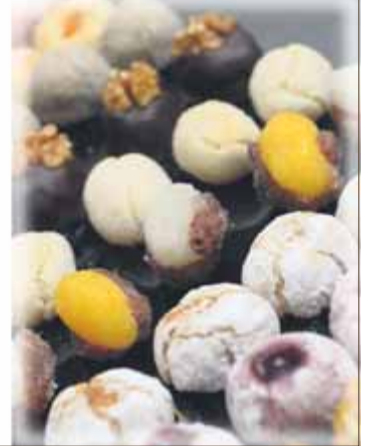
Protestes diàries pels presos polítics

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

Ampli assortiment de panellets

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 29 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15164 - AVUI / Any XLI. Núm. 14034 - EL PUNT

EUROPA-MÓN

P24,25

Nou ajornament per al 'Brexit'

TERMINI • La Unió Europea concedeix a Londres una pròrroga flexible fins al 31 de gener de l'any vinent

URNES • El Parlament britànic rebutja l'última proposta de Johnson de convocar eleccions per al 12 de desembre

Europa-Món

P26

Alberto Fernández i Mauricio Macri ■ EFE

Macri entrega el relleu al peronisme

Transició insòlita cordial per facilitar que Fernández afronti la crisi

Nacional

P16

Vista per a l'extradició de Carles Puigdemont

El president a l'exili reclamarà més temps per rebatre l'última euroordre

PROTAGONISTES

Melchor Comes Escriptor P32,33

EL PUNT AVUI+
Avui a les 20.30 h

"L'èxit és també, sovint, una forma d'esclavatge"

NACIONAL

P6.7

Ciutadans preparant els seus papers per autoinculpar-se a la Ciutat de la Justícia ■ JUANMA RAMOS

Autoinculpació massiva

Centenars de persones col·lapsen els jutjats per dir que l'1-O també hi eren

111591-11527300

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

El monopoli de la violència

“A Catalunya la violència ha estat de major impacte que al País Basc, per exemple.” La frase anterior apareixia diu-

menge passat com a titular de portada d'un rotatiu espanyol especialitzat a alimentar diàriament la discòrdia. I, si fem cas de la persona a la qual se li atribuïa (el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska), només podria qualificar-se com una indecència i una irresponsabilitat impròpies d'un responsable polític. De fet, tal com van remarcar aquell mateix dia familiars de les víctimes, com ara Rosa Lluch: “Comparar el que succeeix a Catalunya amb assassinats com el del meu pare no és només una banalització del terrorisme, sinó també un insult a les víctimes.” La frase, però, requereix un matís important. Si resseguim la literalitat de l'entrevista, quedava prou clar que el ministre es feia ressò d'una afirmació extreta dels dispositius policials, els quals asseguraven que “no s'havien enfrontat mai a una violència d'a-

El ministre de l'Interior espanyol, Fernando Grande-Marlaska, continua sense demanar disculpes per la violència policial

questa naturalesa per com cercaven el cara a cara, a més a més dels mitjans que van utilitzar”. La frase de portada, doncs, era un exemple de mal periodisme, persistentment obsedit a tergiversar la realitat i sense manies a l'hora d'aconseguir aquest objectiu. El ministre ha puntualitzat que “es referia exclusivament a la violència del carrer i en cap cas a la violència terrorista d'ETA”. Però, fins i tot amb aquest matís, continua sent lamentable que els cossos policials (els mateixos que van desfilar pel Suprem disfressats de víctimes i inventant-se “mirades d'odi”) es mantinguin obsedit a tergiversar la realitat, tal com van començar a fer a la sala del Suprem, ni que sigui per aconseguir un plus de 600 euros mensuals en concepte de perillositat; i, igualment, que a hores d'ara el ministre encara no s'hagi disculpat per la violència que van exercir els funcionaris públics l'1 d'octubre del 2017 i d'ençà que es va donar a conèixer la sentència. Perquè, tal com va reconèixer ell mateix, “el monopoli de la violència el té l'Estat”.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Ofici perillós

Dissabte a la tarda, quan m'enca-minava a comprar un utensili, em vaig trobar amb una petita però sorollosa i molt abanderada manifestació espanyolista davant de l'ajuntament. La vaig travessar. Els congressats van canviar el “*Puigdemont a prisió*” per “*Prensa catalana, manipuladora*”. Potser va ser una casualitat i ja tenien l'eslògan previst. Els amics em diuen que em van reconèixer i que en podria haver sortit malparat. Només surto pel canal 3/24, un cop a la setmana, i fotografiat en aquests articles cada dia tret de dilluns. Veuen aquell canal i llegeixen aquest diari, els descontents amb la premsa? Em mig tranquil·litzen. Els feia monogràficament consumidors d'altres mitjans. Hem de cultivar el lector crític.

Fa molts anys, quan jo dirigia l'edició del Maresme d'El Punt, vam informar que cada dissabte a la nit, sistemàticament, uns joves destruïen a cops una cabina telefònica, sempre la mateixa. El dissabte següent els moscos els esperaven i els van detenir. L'endemà, diumenge, hi havia una pintada enorme sobre la tàpia més gran

“Periodistes amb casc narren des de primera línia els aldarulls

del centre de la ciutat: “Cuyàs, pillaràs”. La signava l’“A” encerclada pròpia de l'acràcia. L'alcalde em va trucar per comunicar-m'ho, per tranquil·litzar-me i dir-me que enviava la brigada a esborrar-la. Li vaig demanar que primer em deixés fotografiar-la, per interès informatiu i personal. Vaig anar amb la foto a Girona, on es trobava la central del diari. La vaig ensenyar a en Joan Vall, el director general. N'esperava un conhort, potser un plus de perillositat al sou. Es va posar a riure sorollosament. En Vall tot ho fa sorollós. Des de llavors, sempre que em veu em diu: “Cuyàs, pillaràs”. Altres companys

del diari l'imiten. Els rodolins tenen molta força. En Xavier Graset, el conductor del programa del 3/24 on vaig, fa poc ho va saber i durant un temps em va saludar amb aquesta fórmula, “Cuyàs, pillaràs”. Com que els espectadors se n'estranyaven, en vam explicar l'origen.

Diuen que el periodisme és una de les professions més perilloses que es puguin exercir. La meua exposició al perill, ja la veuen: local, petita, risible. També és veritat que un dia em van punxar les quatre rodes del cotxe, que una redactora meua va ser perseguida carretera sinuosa avall amb cotxe per un alcalde, que una nit ens van foradar el vidre de l'aparador amb una barra de ferro, que un repartidor no va poder distribuir una matinada el diari en un poble perquè un regidor amb pistola li ho va impedir. Ara: què és això comparat amb el reporterisme de guerra o de compromesa investigació? Mèxic, Rússia... Què és el meu pas per una manifestació espanyolista davant de tants col·legues amb casc que segueixen des de primera línia els aldarulls nocturns de Barcelona?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/3k4moz>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Marlaska i l'extintor

Deia l'exconseller dimitit Santi Vila aquest cap de setmana en una entrevista a *El País* que no veu cap solució a la cantonada, que no hi ha cap perspectiva de negociació entre els governs català i espanyol (i encara menys si Pedro Sánchez no agafa el telèfon a Quim Torra, hi afegeixo jo) i que la situació de campanya electoral no hi ajuda gens. I reflexionava sobre el paper de la classe política: "A la gestió política s'hi ha d'anar amb un extintor, no pas amb un llançaflasses." I ho deia el mateix dia que sentíem el ministre Marlaska dient allò de: "A Catalunya la violència ha estat de més impacte que al País Basc." Cordons, Marlaska, quin llançaflasses! Com que el cap de setmana es va aixecar una gran polseguera amb aquestes declaracions (com carai pot comparar aquest senyor la situació del País Basc, amb més de vuit-cents morts sobre la taula, amb la de Catalunya?

“El ministre de l'Interior anuncia condecoracions per a tots els policies que actuen a Catalunya. I vinga!

Com es pot ser tan irresponsable? Com es pot ser tan malintencionat?; com que les seves declaracions van provocar un gran rebombori, deia, ahir Marlaska, en una entrevista a la SER, les va voler matisar. "No volia comparar les dues situacions", va dir, i hi va afegir: "El que volia dir és que els agents de l'autoritat em van traslladar que mai s'havien enfrontat amb persones que exercissin la violència d'una

manera tan determinant." Primer fa anar el llançaflasses i després pretén treure l'extintor? Si no han parat, de comparar-ho veladament! Un inconscient i un irreflexiu, és aquest Marlaska; que ara, per arreglar-ho tot plegat, va i anuncia que condecorarà els agents que aquests dies han actuat a Catalunya –tant nacionals com mossos– perquè han estat "l'avantguarda de la societat catalana i espanyola". Sembla, deien ahir alguns digitals, que concedirà una creu blanca a tots els agents que han intervingut ("aquests dies han treballat com si portessin un únic uniforme"); una de vermella als policies ferits (que suposa un increment vitalici del 10% del sou), i una creu de plata als ferits greus (un augment del 20% de la pensió). Vaja, tot un reconeixement, i tot un estímul. No sé a quin costat la posaria, Santi Vila, aquesta mesura, si a la de l'extintor o a la del llançaflasses.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Linxament cameral

A l'expresident de Freixenet i màxim responsable de la Cámara de Comercio de España, José Luis Bonet, tenir Joan Canadell de president de la principal cambra de comerç catalana li deu d'ordre més que un galindó. Ben segur que li hauria agradat que prosperés la candidatura d'algun dels prohoms que aspiraven a la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona, més alineats amb les empreses espanyoles que cotitzen a la Borsa de Madrid que no pas amb les catalanes que paguen impostos aquí. Però a Bonet li ha sortit un pa com unes hòsties, i s'ha

A Bonet li ha sortit un pa com unes hòsties i s'ha d'entendre amb Canadell

d'entendre amb en Joan Canadell, empresari independentista triat en unes eleccions en què la participació es va arribar a doblar. Bé, potser caldria dir que "s'hauria d'entendre" perquè l'actitud bel·ligerant de Bonet no és precisament la d'obrir-se al diàleg. Les crítiques de la Cámara de España a la declaració

sobirana de la de Barcelona a la sentència del procés i la carta que el Ministeri d'Indústria va enviar la setmana passada a Canadell són demostracions del més típic linxament d'aquell qui no pensa com tu. Els que tenim canalla estem farts d'explicar-los que, a la vida, s'hauran d'entendre amb un munt de gent diferent i que amb alguna s'hi trobaran millor perquè coincidiran en interessos, però que amb alguna altra, no; i que el seu deure és fer el maleït treball de projectes tots plegats i en pau. Si ho entenen els infants, els adults haurien de fer l'esforç de fer el mateix.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE MANGA BARCELONA

Meritxell Puig

Aniversari participatiu

Manga Barcelona, conegut abans com el Saló del Manga, celebra enguany el seu 25è aniversari amb més convidats que mai i amb nombroses activitats que busquen la participació activa dels visitants per tal que la celebració sigui especial, com explica la directora de l'esdeveniment.

PRIMER OBJECTOR DE CONSCIÈNCIA AL SERVEI MILITAR

Pepe Beúnza

Exemple d'insubmissió

Va passar dos anys en presó perquè va ser el primer objector de consciència i insubmís de l'Estat espanyol al servei militar i ahir va ser el primer que va fer costat a la campanya d'autoinculpacions impulsada per Òmnium com a protesta per la injustícia de la sentència del Suprem

ESCRITOR

Melcior Comes

Pacte precari

L'escriptor nascut a Sa Pobla, col·laborador d'El Punt Avui, ens parla de la seva darrera novel·la, *La terra impura*, en una entrevista que publicarem avui. Diu que l'interessava tornar a explicar la Transició, un pacte precari del qual provenen les actuals mancances de la democràcia.

EDITORIAL

'Brexit', nova pròrroga i incertesa

Només una quarta part dels britànics creuen que el seu país sortirà de la Unió Europea (UE) el 31 de gener de l'any vinent, segons una enquesta d'urgència feta ahir mateix i que demostra l'enorme incertesa que envolta el 'Brexit', des que fou aprovat en referèndum ja fa més de tres anys. La data del 31 de gener del 2020 és el nou límit fixat ahir per la UE després que el Regne Unit s'hagi finalment vist abocat a demanar una tercera pròrroga davant del bloqueig als plans del primer ministre, Boris Johnson, de sortir de la unió aquest 31 d'octubre. La nova pròrroga certifica el fracàs repetit de la política britànica, incapaç després de tant temps, de tirar endavant el resultat d'un referèndum que, cal reconèixer-ho, va agafar molts a contrapeu, vist que les enquestes vaticinaven que guanyaria l'opció europea.

En tot cas, la decisió d'ahir de la UE és la més lògica que es podia prendre per mínima prudència i per evitar, sobretot, una sortida sense acord, que seria desastrosa per a totes les parts i per als centenars de milers d'empreses europees i britàniques que operen en l'actual mercat comú. També seria contradictori que, després que la Cambra dels Comuns aprovés, ara fa uns dies, el nou acord de sortida entre la UE i el govern de Johnson, els Vint-i-set forcessin una sortida sense acord. De fet, després de tantes anades i vingudes, algú creu que tot plegat ve de tres mesos més?

Un cop sembla, doncs, aclarit el camí del 'Brexit', malgrat que en aquest tema sigui més difícil que en qualsevol altre fer prediccions, el Regne Unit haurà d'afrontar ara unes noves eleccions, amb un resultat també incert, i, més endavant, la proposta escocesa d'un nou referèndum. La incertesa està garantida.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Solidaritat diària

Centenars de persones es manifesten cada dia des de prop d'un any per reclamar la llibertat dels presos polítics i dels exiliats.

10
anys

Cas Pretòria

La Guàrdia Civil deté a Madrid el conseller delegat de Limasa, amb un important contracte de neteja a Santa Coloma de Gramenet.

20
anys

Mort d'Alberti

El món cultural i polític lamenta amb sentiment la mort del poeta andalús Rafael Alberti, l'últim representant de la Generació del 27.

Full de ruta

Emili Bella

Cap penediment

Si a Catalunya hi ha un problema estrictament d'ordre públic, la violència ha estat de més impacte que al País Basc, l'1-0 va ser sedició, el president Quim Torra no ha condemnat la violència i l'exhumació de Franco no va ser un funeral d'estat, és clar que José Antonio Primo de Rivera és una pobra víctima. Un ministre del PSOE no observava tortures quan li passaven pel davant i ara veu violència per tot arreu, un altre ministre del PSOE se solidaritzava amb els GAL i volia desinfectar Catalunya i ara serà el cap de la diplomàcia europea, una altra ministra del PSOE diu "mari-cón" a un company de govern i ni s'immuta al costat d'una estanquera amb l'aguilucho i és la titular de Justícia... Aquest és el govern progressista de Pedro Sánchez, liderat per Iván Redondo. No està gens clar que el PSOE s'estigui penedint de la repetició electoral, si, encara que perdi uns quants escons, pot governar amb alguna de les dretes autoproclamades constitucio-

Si a Catalunya només hi ha un problema d'ordre públic, Torra no ha condemnat la violència i el trasllat de Franco no va ser un funeral d'estat, és clar que José Antonio és una pobra víctima

nalistes. *Dios los cría y ellos se juntan*. Si això és així, abans caurà el pròxim govern espanyol que no el veurem seient a parlar amb el de la Generalitat ja no per un referèndum, sinó per una amnistia. Potser hi ha qui pensa que algú tan mercenari com Sánchez a l'hora de mercadejar amb principis hauria de poder girar 180 graus una altra vegada, però la realitat és que simplement s'ha tret la careta quan ha tocat poder. De moment ja ha aconseguit el control dels Mossos d'Esquadra sense necessitat d'aplicar cap llei de seguretat. El PP parla de l'ensenyament, de TV3, d'endurir el Codi Penal, de retenir al màxim els presos polítics als centres penitenciaris, de tallar l'aixeta als partits polítics que tinguin líders condemnats –casualment– per sedició... A alguna de les demandes dels populars cedirà Sánchez a canvi de mantenir-se en el poder. En aquesta Espanya en barrina tot està cridat a anar a més, la repressió, l'arbitrarietat, la ultradreta, la injustícia, la mobilització i, és clar, la independència.

Tribuna

Frank Bayer

Sant Narcís serà sempre nostre!

Les festes de Sant Narcís tenen una dialèctica només comprensible pels gironins enclaustrats onze mesos a la seva sagristia que durant aquesta setmana passen amb el gest altiu i l'esguard orgullós, com si realment els carrers fossin seus i el pols de la ciutat estigués a mercè de la seva voluntat. Així doncs, si Girona ja és xovinista un dia trivial de febrer que s'enfosqueix abans d'hora i el fred de l'Onyar embolcalla els seus carrerons, per les Fires espargim una metastasi de provincianisme en benefici de la pròpia felicitat, i és que a pesar d'haver fugit nord enllà per sobreviure a la claustrofòbia del carrer estret planià, el bon gironí torna a casa per Sant Narcís amb la vanitat d'una pertinença a una comunitat que la resta de l'any ens sufoca i el 29 d'octubre ens relliga amb el que som. Per això avui ens sentim especialment satisfets de ser-hi tan sols nosaltres, els de la ciutat, sense forans que entren a les barraques prohibides amb l'objectivitat de la mirada externa que divisa un descampat poblat amb construccions tercermundistes em-

pastades d'olor de marihuana, aglomeracions de persones saludant-se efusivament per una barreja d'alcohol mal digerit i melangia hiperbòlica, un fanal com a punt de trobada, urinaris públics a la foscor d'arbres centenaris, un concert ignorat pels reunits, i la mescla delirant de punks, hippies, fatxes, benestants, fills de papà, alumnes de secundària, treballadors respectables, pares i mares de moral recta, universitaris sense classes, petits empresaris, regidors nostàlgics, polis infiltrats, i alguns perdut. Certament no té gràcia per al nouvingut, però aquestes festes estan parides pels que sortim al carrer i tardem una hora a realitzar un recorre-

gut de cinc minuts gràcies a vells amics retrobats, pels que ens deixem caure per les barraques a recordar la primera vegada mentre ens reflectim en el mirall trencat en les noves generacions, pels que pugem de nou a les atraccions oblidades per acompanyar els nostres fills tal com ho feren els nostres pares, i pels que abandonem la camisa a l'armari per recuperar samarretes cada vegada més estretes, i sí, hem de veure-hi més enllà de les muralles, però aquesta setmana és la de sentir-se el centre del món mentre gaudim de nosaltres mateixos. En definitiva, si el bon foraster que anhela trobar la Florència catalana fuig de Fires sense entendre aquesta dialèctica pròpia dels autòctons, no ha de patir perquè al mes de maig els deixem muntat el parc temàtic del Temps de Flors per carregar el seu Instagram de fotografies i dir allò de que bonica que és Girona mentre ens miren com si fóssim goril·les en perill d'extinció per no sé què d'un català molt ben parlat, que tot s'ha de dir, ens ha donat grans nits de glòria quan hem jugat a fora de casa. Bones Fires!

“Espargim una metastasi de provincianisme en benefici de la pròpia felicitat

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Declaració de nul·litat del decret de Nova Planta

■ El decret de Nova Planta derivat de la sagnant ocupació militar castellana del 1714 va robar-nos la sobirania.

Des de llavors ja mai més els catalans, nosaltres sols i per nosaltres mateixos, no hem pogut decidir lliurement si acceptàvem o no alguna cessió de sobirania i en quines condicions.

És aquí on hem de situar el nostre discurs i no pas en discussions que mai no se'ns accepten, ni a Espanya ni a Europa, del dret a l'autodeterminació, dels drets humans, i de les declaracions internacionals.

El tema irrefutable és l'ocupació castellana militar del 1714. No cal ni referèndum; només l'anul·lació del decret de Nova Planta i la declaració d'independència.

Després, al cap de 10 anys (després d'haver tastat la independència i haver-nos tret del damunt 300 anys de rentat de cervell), ja farem un referèndum intern sobre si volem o no cedir sobirania a l'Estat espanyol (o francès), i en quines condicions...

ANTONI ELIAS I JOSA
Barcelona

Els joves i la revolta

■ Fa temps que no entenc com el jovent del nostre país no es revolta contra el marc social i polític que els toca viure. Però en aquests dies de protesta, més o menys generalitzada, per causa d'una sentència judicial considerada per molts injusta, desproporcionada i irresponsable en una democràcia que es pretén consolidada –un fet que és capaç de desvetllar un llió–, hem observat que determinat jovent ha obert els ulls a

la realitat que li toca viure i a la qual els nois i les noies estan condemnats pel que fa al seu futur, no tan sols en l'àmbit econòmic (sous, pensions etc.), sinó en l'àmbit de les llibertats socials i polítiques que tant han costat d'assolir fins avui.

És per tot això que, deixant de banda els focus de violència àcrata professionalitzada i pagada que sempre actua en les manifestacions pacífiques del nostre poble i que sorprenentment no està degudament controlada per qui té la responsabilitat de l'ordre públic, i si a més hi afegim les actuacions deplorables d'alguns agents de l'ordre, Mossos i Policia Nacional, barrejats –no coordinats– “com s'enyora el senyor Traperó, que va marcar unes línies d'actuació ben diferents als Mossos respecte a la Policia Nacional”, s'ha provocat l'espurna que ha encès les protestes d'uns joves cansats d'un ordre sociopolític

que condemna el seu futur.

Quan els polítics no fan la seva feina, com veiem en el cas del senyor Marlaska, que identifica els joves incendiàries com a independentistes violents, i el senyor Sánchez, que no vol parlar amb el senyor Torra, o quan tots dos posen condicionants a un diàleg polític necessari, estan tancant la via política i donant ales a les protestes generalitzades sense lideratges, un camp abonat a les revoltes.

Quan entendran que posar ordre en les manifestacions pacífiques, tal com van fer els senyors Sánchez i Cuixart, no és res més que actuar amb un sentit de responsabilitat que els honora.

Tant de bo que el seny s'impòsi a la rauxa, però la rauxa sempre serà majoritàriament dels joves. S'hi juguen el seu futur.

ESTEVE RECASENS FREIXAS
Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Si els Mossos em deceben, seré el primer de plegar”

Miquel Buch, CONSELLER D'INTERIOR

Tribuna

Jordi Cabré. Periodista i escriptor

Asteroides

Fa uns anys, a la primera pel·lícula de *Malèfica*, Disney ens va avisar que tenia ganes de reinventar els contes de fades i princeses. Aleshores van estar molt encertats: en lloc de renegar de *La bella dorment*, van explicar-nos una història paral·lela on justificaven la “maldat” del personatge de Malèfica: no és que fos dolenta, sinó que li havien tallat les ales i tenia molta ràbia a dins. Em va semblar una sortida molt elegant, que no necessitava escarmentar tots els homes i els seus innegables abusos: en tot cas deixava clar que una dona es pot despertar sense l'ajut d'un príncep. Només li cal un acte d'amor, és igual d'on vingui. En aquest cas, de manera inesperada, el petó (maternal, de madrina) li ve de l'estigmatitzada Malèfica. És a dir, que et pots salvar més sola del que et penses. I que ningú no és en el fons tan malèfic com se'l pot arribar a pintar. Tu, que em llegeixes, tampoc.

RES A VEURE AMB LA SEGONA PART, *Maleficent: Mistress of Evil*, estrenada aquests dies als cinemes. Deixant de banda els grans efectes visuals i que el vol nocturn de Malèfica per damunt dels núvols és d'una solitud deliciosa, i que (per cert) a Malèfica li veiem per fi la llarga cabellera d'Angelina Jolie brollant de les banyes, aquesta vegada estem davant d'un duel femení. Reina contra reina, sogra contra madrina, barallant-se a mort per esdevenir la veritable *mare* d'Aurora (Elle Fanning, ves per on, la rossa-rica-ruca tan ben interpretada a la delicada novetat de Woody Allen). Una absurda guerra de possessions amb l'excusa d'una desconfiança entre el regne dels humans i el de les criatures dels boscos. No, no és que la reina i Malèfica s'enfrontin per la unió dels dos regnes (això de les banderes sempre ha estat un joc per a distreure els homes), sinó pel control d'Aurora. Saber qui mana. Qui té raó.

Qui (malgrat el duel entre dones) la té més llarga.

TOTS TENIM BANYES DINS DEL CRANI. La maldat existeix, i l'odi, i l'afany de poder, i de protagonisme, i de destruir l'altre. Després, quan se'n va la tempesta, vénen les explicacions: que si a Malèfica li van tallar les ales, o que Llucifer no és res més que un àngel caigut que va gosar desafiar Déu (m'encanta), que si Hitler va ser víctima de *bullying* o que si Franco era impotent i la tenia petita (això ho explica tot). Som capaços d'explicar-nos-ho tot, però el mal ja està fet. I existeix. No sempre tenim una excusa i no sempre “és que li han tallat les ales”, sinó que de vegades som dolents. Dolents, i punt. Sense coma. Les coses no surten com i quan volem i ens enfilem en el nostre pitjor asteroide, on mana el nostre jo més sàdic, més torturador, però també el més autodestructiu.

“La impotència de Franco és la impotència d'Espanya, quan recorre a les porres com si fossin extensions de la virilitat perduda

tiu. Tots el tenim, més incontrolat o menys, com si fos una piga de les constel·lacions del cos. El duel entre reina i Malèfica esdevé una guerra total sense sentit, una batalla d'orgulls sense solta ni volta per cap de les dues bandes, abans de tal vegada preguntar-se què vol Aurora. Escoltar-la a ella i al príncep, a qui per cert no veiem parlar ni opinar en tota la pel·lícula. Total, per què? Només és un home.

ÉS CERT, A MALÈFICA LI VAN TALLAR LES ALES. I és lleig que ara li facin amagar les banyes per fer-la més amable cap als humans... però hem de sortir de casa amb els traumes (les banyes) desactivades. No cal destruir, ni trepitjar les roses, ni transformar els espais bonics en regnes de les tenebres. La impotència de Franco és la impotència d'Espanya, quan recorre a les porres com si fossin extensions de la virilitat perduda, o quan exhuma el dictador com si n'hi hagués prou d'invocar el fantasma del Nadal passat. Tu, que em llegeixes ara mateix, ets molt més que allò que t'ha passat o que ens ha passat. Allò que t'han fet, les raons que puguis tenir, les raons que sens dubte tens. Tu ets molt més que les ferides d'infantesa o de fa només dues setmanes. Espanya: volem decidir si marxem o no. Tapar-te les orelles o la comunicació, o transfigurar el passat o el present, o anomenar violència a coses que simplement et violenten, no et durà enlloc. I tu, que em llegeixes: sé que fa temps et van tallar les ales. Sé que tens moltes raons, sé que no hi ha dret, sé que potser t'han fet mal sense voler. Com a mi, com a tothom, no ho sé, sí que ho sé. Però fins i tot quan sobrevoles el teu asteroide més fosc, les estrelles de la ciutat coneixen la teva millor versió. Són més, són una meravellosa sorpresa i les tens també a la pell, sobre la pell, sota la pell. Una mica més amunt. En forma de punt i coma.

De set en set

Imma Merino

En directe

El seguiment que la televisió pública catalana ha realitzat fins ara dels fets derivats de l'anunci de la sentència contra els líders independentistes ha obtingut una major audiència de llarg entre els telespectadors de Catalunya. Suposo que els responsables de la cadena deuen estar-ne satisfets i fins i tot podria celebrar-se que guanyin la partida a altres mitjans (els mateixos que parlen de la manipulació per part de TV3) en què el sensacionalisme va lligat a un biaix ideològic que criminalitza la mateixa existència de l'independentisme català i tota protesta contra la repressió. Tanmateix, hi ha un aspecte inquietant. No sé fins a quin punt ha contribuït als bons índexs d'audiència la retransmissió en directe del que s'ha anat anunciant com els aldarulls als carrers de Barcelona provocats per un “reducte” de manifestants. En tot cas, s'imposa pensar en tal retransmissió continuada i en les seves formes. No hem pogut tenir la sensació que les imatges dels enfrontaments amb la policia o dels contenidors cremats es convertien en una mena de sèrie televisiva? O que se'n parlava com si fos una competició esportiva? O que la pretesa informació mudava en un espectacle d'entreteniment? Calia mantenir la retransmissió continuada quan a vegades només es tractava de quatre cartrons cremats? No han contribuït aquestes imatges a criminalitzar la protesta i a insistir en el seu caràcter violent? El pitjor és que hi ha la idea que així es mostra tota una realitat quan només en surt una part. Afortunadament, no només hi ha les càmeres dels mitjans i aquests no tenen el monopoli de la producció d'imatges. I és així que, sobretot a través de les filmacions de veïns, s'han vist la brutalitat de les càrregues policials i les detencions arbitràries. No oblidem que la notícia fonamental és que cada dia hi ha més presos polítics. Tanmateix, com que són “premoderns”, els jutges no “veuen” certes imatges.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

A tres dies de la campanya electoral de les generals

ERC i JxCat constaten que el PSOE ja no dialoga i la CUP durà la ruptura a Madrid

Protestes contra el judici al Suprem

Diversos col·lectius ja fa dos anys que estan mobilitzats, d'ençà dels primers empresonaments

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cues per autoincul

ESCRITS Centenars de persones col·lapsen els jutjats per dir que també hi eren l'1-O **QUOTA** El TSJC limita a 25 les denúncies diàries fora de Barcelona **INCIDENTS** A Girona, l'inici de jornada es viu amb tensió

Laia Bruguera
BARCELONA

Els jutjats no ho van posar fàcil, perquè el dispositiu habilitat va limitar el nombre de participants establint quotes o alentint el tràmit, però els ciutadans van respondre. “Em vaig trencar el peu i no puc estar gaire estona dreta; per això porto una cadira plegable. Estaré fent cua les hores que calgui”, deixava clar a primera hora del matí l'Imma Clarà, de 63 anys, una dels centenars de persones que ahir van encetar la campanya d'autoinculpacions impulsada per Òmnium. Els que van poder –molts ho tornaran a intentar avui– van presentar als jutjats d'instrucció de guàrdia d'una de les quatre capitals de demarcació un escrit en què exposaven que havien participat en les protestes del 20 de setembre i en el referèndum de l'1 d'octubre i que, per tant, es declaraven també culpables dels fets jutjats pel Tribunal Suprem.

Ahir al matí, gairebé 10.000 persones ja s'havien descarregat del web d'Òmnium el formulari per autoinculpar-se. El TSJC va informar ahir que 188 ho havien fet a Barcelona. Un centenar més s'hi va quedar a les portes, ja que el jutjat de guàrdia tancava a les 14 hores.

Els primers a presentar autoinculpacions van ser, ja fa mesos, un grup del col·lectiu Avis i Àvies per la Llibertat de Reus, però la fiscalia les va denegar el maig passat.

“Soc aquí per dir als companys presos que no estan sols: o anem tots a la presó o ningú.” Així justificava la seva participació en la campanya l'Ignasi Hosta, que després de presentar la seva denúncia es queixava de la lentitud dels tràmits. “Aquí a la Ciutat de la Justícia m'ha acompanyat en tot moment un guàrdia de seguretat que m'avisava que no el pagaven per córrer i després m'ha atès una persona molt amable, però que estava sola. Que tot plegat suposi entre 4 i 5 minuts per persona és una forma descarada de boicot”, denunciava. Al seu costat, veus indignades li donaven la raó i asseguraven que el dispositiu muntat pretenia ser “dissuasiu”.

Entrada barrada

Llargues cues es van formar davant de tots els jutjats que donaven el tret de sortida a la campanya. La màxima tensió es va viure a Girona. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha fixat que als jutjats de guàrdia de fora de Barcelona només es podran tramitar fins a 25 autoinculpacions al dia perquè es puguin atendre la resta d'incidències. Argumentant que complien amb la ràtio, a Girona els Mossos d'Esquadra van barrar el pas a un grup de 150 persones que volien entrar al jutjat i adherir-se a la campanya. Els cossos de seguretat els van empenyer fora, van tancar la porta amb clau i van mobilitzar els antidisturbis, tot

Les xifres

10.000

persones es van descarregar ahir el formulari per autoinculpar-se, segons el web d'Òmnium Cultural.

34

diputats de JxCat tenen previst inculpar-se, així com la resta de càrrecs electes de la formació.

i que després d'una mediació entre representants dels impulsors de la protesta, Mossos i deganat, es va permetre l'entrada, l'un rere l'altre, dels que volien –i van poder– presentar la denúncia.

A la capital catalana no es van establir quotes per-

què hi ha quatre jutjats de guàrdia i no un com a la resta de localitats, però els que entraven per la porta del mig de les dependències de la Gran Via també ho havien de fer d'un en un. N'havia de sortir un perquè n'hi pogués entrar un altre. Hi havia un accés

reservat als treballadors i un altre per als ciutadans que tenien una citació judicial, però tota la resta de tràmits havien de passar per la llarga cua creada per la campanya d'Òmnium. “Això és per la independència”, explicava una senyora a una noia desconsolada que només volia entregar una baixa mèdica per acreditar que no podria formar part de la mesa electoral de les properes eleccions espanyoles. “Vaig venir divendres i com que hi havia cua vaig marxar, i ara em trobo això, que és moltíssima, moltíssima més gent que aquell dia!”, exclamava.

Els primers a presentar els papers que certificaven la seva participació activa en els fets jutjats pel Suprem van ser a Barcelona Pepe Beúnza, primer objector de consciència polític de l'Estat espanyol, i Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium, que van ser fortament ovacionats. Tot i les cues, les ràtios i els entrebancs, Mauri va animar tots els ciutadans a participar en la campanya d'autoinculpacions i convertir-la en la “més massiva de la història de Catalunya”. “Si a ells els han condemnat a penes de 9 a 13 anys de presó, els gairebé 2,5 milions de persones

L'APUNT

Més Santa Tecla

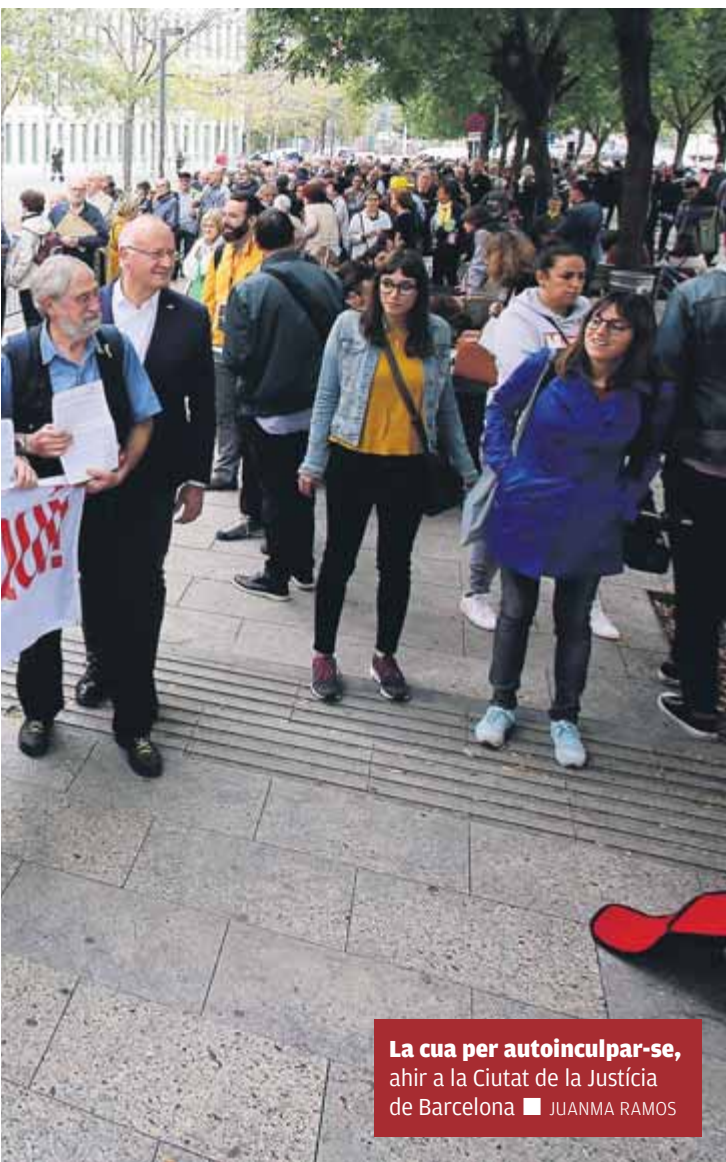
Toni Dalmau

La nit del 22 al 23 de setembre de 1874 Catalunya va patir un dels episodis naturals més destructius del segle XIX: l'aiguat de Santa Tecla. Les pluges torrencials van desbordar rius i rieres a una part de les comarques tarragonines i lleidatanes i van causar cap a 575 morts i la destrucció de centenars d'edificis. El professor del departament de física de la UPC David Pino, que vam

entrevistar el 5 d'octubre, em deia ahir que l'aiguat de fa una setmana té similituds amb el del 1874. Valdria la pena que les autoritats tinguessin en compte les recomanacions d'aquest i altres experts sobretot pel que fa a la millora d'infraestructures i a la reavaluació de zones inundables a partir de períodes històrics més llargs. Amb el canvi climàtic hi haurà més Santa Tecla.

par-se

La cua per autoinculpar-se, ahir a la Ciutat de la Justícia de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

que vam votar l'1 d'octubre i els que ens vam manifestar pacíficament el 20 de setembre també hauríem de ser condemnats.”

“Si han decidit que el judicial sigui un dels camps de batalla pels drets i les llibertats, també hi serem”, va reblar Mauri. Hi estan d'acord els centenars de persones que a Girona, Tarragona, Lleida i Barcelona ahir van tornar a sortir al carrer, aquest cop davant dels jutjats, entre les quals hi havia cares conegudes, com la cuinera Ada Parellada i els actors Carme Sansa, Pep Planas i Pep Cruz. A la capital catalana, a mig matí, els últims de la

cua són tres amics de mitjana edat. “Hi entren d'un en un?”, es desmoralitzava Joan Rull, de 59 anys, però de seguida remuntava. “Ho fan expressament, però no passa res; de fet, el que ens caracteritza ja és això: la paciència i la persistència.” Entre el suport que rebran els presos, hi haurà el dels 34 diputats del grup de JxCat al Parlament, que s'autoinculparà, segons van anunciar ahir la seva candidata al Congrés dels Diputats, Laura Borràs, i el seu portaveu al Parlament, Eduard Pujol. JxCat farà extensiva la inculpació als seus càrrecs electes en les pròximes setmanes. ■

Els Mossos barren el pas a la gent que a primera hora del matí es volia autoinculpar als jutjats de Girona ■ ACN / XAVIER PI

Als jutjats de Girona només 25

DISCRIMINATORI · Òmnium Gironès denuncia el tracte desigual davant el límit imposat pel TSJC **EMPENTES** Moments de tensió amb la presència d'antiavalots dels Mossos a la porta davant els crits de “Llibertat” dels autoinculpats

Gemma Busquets Ros
GIRONA

La cua ja era nombrosa a dos quarts de nou del matí, quan els gironins que es volien autoinculpar esperaven pacíficament que el jutjat obrís les portes. Una parada d'Òmnium facilitava els papers als qui no els portava de casa. Entre els que es volien autoinculpar, professors de la UdG com ara Joan Vergés, que imparteix classes de filosofia política i ètica. Vergés insistia en la injustícia de l'empresonament i com a classe, aquests dies, s'ha aprofitat per parlar de textos sobre desobediència civil i violència. “Veig cares més atentes entre l'alumnat”, assenyalava. A la cua, també polítics com ara l'exeurodiputat i filòsof Josep Maria Terricabras i l'actor i director teatral Martí Peraferrer Vayreda.

Quan els Mossos d'Esquadra van informar que, seguint la resolució del TSJC de “perill de col·lapse del jutjat de guàrdia”, només deixarien

passar 25 persones, es van escoltar crits de “Llibertat” de la gent amuntegada a les escales. Es van viure moments de tensió i nerviosisme amb els Mossos barrant el pas, tancant per la força i amb certa violència la porta i amb una persona al terra. Terricabras va exercir de mediador amb el cap dels Mossos i amb la degana. També el president d'Òmnium Gironès, Sergi Font, va contribuir a la calma.

Després d'un estira-i-arrotonsa, entre els responsables dels Mossos i els de la campanya de tres quarts d'hora, temps durant el qual van arribar sis agents antiavalots que es van situar just a l'accés dels jutjats, es va decidir delimitar amb una cinta la cua dels autoinculpats i es va acordar deixar entrar tothom al jutjat de guàrdia número 3 per registrar les autoinculpacions. “Enlloc han posat cap restricció a l'hora de presentar l'autoinculpació; no és comprensible que als jutjats espanyols de Girona es faci”, explicava el professor de la UdG Xavier Antich,

membre de la junta nacional d'Òmnium. “No hi ha cap raó objectiva, tot i la resolució del TSJC d'admetre'n 25”, i hi afegia que “el registre tarda un segon a fer-se”.

Tot i l'acord de deixar entrar tothom, només es van poder autoinculpar 25 persones als jutjats de Girona. La negativa va provocar de nou rebombori. Alguns van optar per anar a la comissaria dels Mossos, a la Gran Via de Jaume I, i, després d'una llarga espera, van poder autoinculpar-se. Sergi Font, president d'Òmnium Gironès, denuncia la mesura “discriminària” quan en altres llocs “s'havia pogut fer amb total normalitat”.

Els que no van poder autoinculpar-se van registrar una queixa pel tracte rebut, a l'oficina d'atenció al ciutadà dels jutjats. Van valorar d'“innecessària” la presència dels antiavalots. Font va insistir davant la degana, la qual no va reconèixer l'acord previ de deixar entrar tothom i es va limitar a seguir les instruccions del TSJC. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marlaska condecorarà els policies ferits en els aldarulls

El ministre de l'Interior homenatjarà els agents ferits dels Mossos, la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i la policia local ■ Desvincula els disturbis del terrorisme, però reafirma que són "accions criminals"

Xavier Miró
BARCELONA

El ministre de l'Interior en funcions, Fernando Grande-Marlaska, va anunciar ahir que condecorarà tots els policies ferits en els aldarulls dels darrers dies a Catalunya arran de les protestes contra la dura condemna a presó dels líders polítics i socials independentistes per l'1-O. El ministre va assegurar en una entrevista a la Cadena SER que s'han iniciat els tràmits per condecorar els agents ferits dels Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i la policia local. El ministre no va revelar la naturalesa d'aquestes condecoracions, que podrien anar des de medalles simbòliques fins a reconeixement de mèrits amb retribucions pecuniàries puntuals o de per vida. L'Orde al Mèrit Policial està regulat per una llei franquista del 1964 que reconeix diverses categories. Les medalles d'ori i de plata es concedeixen a agents morts, mutilats o ferits amb conseqüències permanents, però també per "actuacions exemplars o extraordinàries". La creu amb distintiu vermell premia els ferits en acte de servei o per "fets abnegats o que manifestin alt valor".

El ministre Grande-Marlaska i la delegada de l'Estat, acompanyant el president Sánchez de visita a la Policia Nacional ■ EFE

Aquestes tres distincions comporten retribucions proporcionals al sou de l'agent. La darrera, la creu amb distintiu blanc, es concedeix per haver "sobresortit en el compliment del deure", però no inclou una retribució.

Grande-Marlaska defensava en l'entrevista que calia reconèixer els agents que "aquests dies han treballat com si portessin un únic uniforme", i va tornar a qualificar

d'"absolutament exemplar" la col·laboració entre la policia catalana i la resta de cossos i forces de seguretat de l'Estat. El ministre referma que es perseguen "aquestes accions criminals" i que "no hi haurà impunitat".

País Basc

Quant a la polèmica per una suposada violència en els aldarulls de Catalunya superior a la que va existir al País Basc amb ETA,

Investigació de l'actuació policial

JxCat impulsarà una comissió d'investigació al Parlament sobre l'actuació de tots els cossos policials durant els enfrontaments violents entre agents i manifestants d'aquests dies, una comissió que ja havia sol·licitat el president Quim Torra. El portaveu del grup parlamentari, Eduard Pujol, no concretava ahir si de la comissió se'n po-

den derivar responsabilitats polítiques, perquè l'objectiu seria "preguntar per tenir una radiografia, un escàner del que ha funcionat i el que no, sobre totes les policies", segons recollia Efe. Per la seva banda, la candidata al Congrés dels Diputats, Laura Borràs, descartava demanar la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch.

Les frases

“[La policia] no s'havia trobat amb persones que exercissin la violència d'una manera tan determinant”

F. Grande-Marlaska
MINISTRE D'INTERIOR EN FUNCIONS

“Aquest és un estat que no només vol deshumanitzar, sinó que no té cap mena d'empatia”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

Marlaska assegurava ahir que el titular que encapçalava la seva entrevista "indueïa a error" i no tenia "res a veure" amb el que ell havia afirmat. El ministre va aclarir ahir que ell va dir que, "dins de la seva dilatada experiència", els agents van assegurar que "mai no s'havien trobat amb unes persones que exercissin la violència cap a ells d'una manera tan determinant". Però en l'entrevista d'ahir Marlaska conclouia que el que s'ha viscut durant els aldarulls a Catalunya és un "problema estrictament d'ordre públic".

Gens d'empatia

També ahir, el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, responia a la comparació entre la violència dels aldarulls a Catalunya i la que es va viure al País Basc qualificant-la de "frívola" i "perillosa" i advertia que "aquest és un estat que no només vol deshumanitzar, sinó que no té cap mena d'empatia".

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, afirmava que, "al final, el principal responsable de la violència és l'Estat". ■

Un jutge revoca la presó d'una noia pels disturbis

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un magistrat en substitució del titular del jutjat d'instrucció 30 de Barcelona va ordenar ahir la llibertat de la Paula, la barcelonina de 23 anys detinguda per la policia espanyola el 18 d'octubre arran dels disturbis a Via Laietana, i

que des de fa una setmana era a la presó Wad-Ras, on va enviar-la la titular del jutjat d'instrucció 31, Beatriz Balfagon. L'advocada de la Paula, Norma Pedemonte, va presentar un recurs contra l'ordre de presó al jutjat competent, el 30, a més de denunciar que a la magistrada del 31, també de guàrdia pel que fa

als detinguts, ja no li tocava el cas de la Paula ni el de quatre persones més que també va enviar a la presó, segons va sostenir Xavier Pellicer, portaveu d'Alerta Solidària, que du la seva defensa. El jutge, en la resolució, indica que "per ara no s'ha acreditat que la investigada hagi causat lesió a cap agent ni a vehicles po-

licials", i ordena la seva llibertat provisional, i que es presenti al jutjat cada quinze dies, ja que continua acusada de desordres públics i atemptat a l'autoritat. El grup de suport a la Paula va crear un compte a Twitter, on explica les vexacions rebudes a la comissaria de la Verneda, uns fets que, segons Pellicer, "com els excessos dels Mossos, seran denunciats fins a les últimes conseqüències". La Paula era a la presó de Barcelona amb la Xènia i l'Andrea, que sumen els 28 activistes que continuen tancats. ■

La mare d'un dels joves d'Artesa de Segre empresonats pels aldarulls de l'18-O, als jutjats de Lleida, ahir ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sergi Sabrià i Marta Vilalta, ahir amb els cartells d'ERC; al costat, Iceta en la seva visita a Montblanc ■ ACN

Gir d'ERC: “Amb aquest PSOE no hi ha res a parlar”

■ Els republicans presenten els cartells del 10-N, que inclouen Junqueras i Romeva, i assenyalen un canvi en la predisposició a facilitar un govern a Sánchez ■ Picabaralla amb Iceta, que no els visitarà

Òscar Palau
BARCELONA

“Amb aquest PSOE no hi ha res a parlar.” Ras i curt, el vicesecretari de comunicació d'ERC i líder al Parlament, Sergi Sabrià, va assenyalar ben clarament ahir un possible canvi de rumb en l'orientació estratègica dels republicans amb vista al 10-N. I, sobretot, el post 10-N, després que en el post 28-A el partit apostés sense reserves, i sense èxit, per una abstenció que facilités la investidura de Pedro Sánchez

per possibilitar així un interlocutor a l'altra banda, una posició que li va valdre moltes crítiques des de la resta de l'independentisme, i fins i tot algunes d'internes. Si en la campanya del 28-A el candidat *de facto* Gabriel Rufián va dir que no hi hauria línies vermelles ni xecs en blanc, i es va cansar de preguntar-se “quin PSOE” es trobarien, si el del suport al 155 o el de les bases del diàleg a Pedralbes, Sabrià proclamava ahir: “Ara ja ho sabem; amb el PSOE que abona la repressió, que nega el dià-

leg i que és lluny de l'autodeterminació”, amb la qual cosa obria la porta a una negativa d'entrada a la investidura, o almenys a una posició molt més exigent amb Pedro Sánchez si requereix els seus vots. Segons ell, en tot cas, el 10-N “cal el millor resultat possible del conjunt de l'independentisme per generar una oportunitat d'obligar a seure l'Estat”. “El PSOE no dialoga, se l'obliga a dialogar”, resumia, en aquest cas sí, repetint un dels eslògans de l'última campanya.

Sabrià ho deia en la presentació dels cartells de campanya d'ERC amb vista a les eleccions, que darrere el lema de *Tornarem més forts* presenten la imatge de candidats, com ara el mateix Rufián, la número dos, Carolina Telechea, o la gironina Montse Bassa... i també les d'Oriol Junqueras i Raül Romeva, que encapçalaven la llista per Barcelona al Congrés i al Senat, però que han estat inhabilitats i, per tant, exclosos de la llista, arran de la sentència del Suprem. “Els eixos de la cam-

panya seran l'amnistia i l'autodeterminació, és una oportunitat perquè s'acabi la repressió”, resumia Sabrià.

Dard de Junqueras

La impressió que les relacions amb els socialistes s'han tensat més que mai la corrobora, de fet, una entrevista que *El Nacional* va publicar ahir al mateix Junqueras, en què convidava el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, a anar-lo a veure a la presó, i li preguntava: “Què hi ha de just” en la sentència.

“Vindràs, Miquel? Diuen els teus amics del Suprem que tens 13 anys per decidir-te”, li etzibava, en referència a la seva condemna. “Amb una carta com aquesta, no; això és qualsevol cosa menys una invitació”, li replicava Iceta des de Montblanc, on va anar a veure els estralls de la riuada del Francolí de la setmana passada. El dirigent va demanar al líder republicà “un esforç de realisme” per assumir errors comesos, i rebutjava que hagin estat els socialistes els que hagin condemnat els líders independentistes. “No té sentit derivar responsabilitats al pla de la política que corresponen al poder judicial”, cloïa.

Segons Iceta —a qui tot just acompanyava, entre d'altres, el diputat tarragoní Carles Castillo, que va ser precisament el primer càrrec socialista que es va fer públic que havia visitat Junqueras a la presó—, ell ja va advertir l'anterior go-

La CUP porta la “ruptura” a Madrid i denuncia la violència de la policia

Redacció
MADRID

“Ruptura” amb el règim monàrquic, “combatre” i defensa dels drets econòmics, socials, culturals i ambientals. Aquesta és la proposta de la CUP per a les eleccions espanyoles

del 10-N, la primera vegada que la formació anticapitalista es presenta a les eleccions espanyoles al Congrés dels Diputats. Així es van presentar ahir la cap de llista per Barcelona, Mireia Vehí, acompanyada del número dos i tres, Albert Botran i Eulà-

lia Reguant, i el candidat per Lleida, Francesc Gabarrell, en una compareixença davant la premsa a Madrid, reiterant que la seva és una candidatura per un moment excepcional en un context condicionat per la repressió i en què volen impulsar la mo-

bilització social per lluitar contra el projecte de dominació nacional i de classe que vol “imposar” l'Estat espanyol.

Per aquest motiu van explicar que no presentaven un programa electoral exhaustiu, sinó un d’“intervenció política”, ja que

si aconsegueixen representació només participaran en els plens més importants, com ara el del debat d'investidura, els de política general i els de pressupostos, i no entraran en la dinàmica parlamentària, tot i matisar que sí que ho faran en

Francesc Gabarrell, Mireia Vehí, Albert Botran i Eulàlia Reguant, ahir a Madrid ■ EFE / J.C. HIDALGO

Sánchez clourà a Barcelona

El candidat socialista, Pedro Sánchez, tancarà la campanya electoral, que a Catalunya du el lema *Ara sí*, amb un acte a Barcelona el divendres 8 de novembre, segons va anunciar ahir el secretari d'organització del PSC, Salvador Illa, que recalca que volen mostrar així "la importància de Catalunya" el 10-N, ja que serà la primera vegada que "un president espanyol en actiu" fa l'últim acte de campanya al país. De fet, Sánchez ja serà demà en un acte de precampanya a Viladecans, on no anirà la candidata Meritxell Batet, per una indisposició que

confia superar per a la campanya.

Tot just ahir, el Departament de Salut va trametre una carta a la delegada Teresa Cunillera, signada per la secretària general Laura Pelay, per queixar-se i demanar-li explicacions sobre per què en la visita que el president en funcions va fer la setmana passada a l'hospital de Sant Pau va canviar en l'últim moment l'entrada prevista i, en lloc de fer-ho per la principal, ho va fer per urgències. Això va bloquejar l'accés al servei "de manera inacceptable", i va comportar "un risc evident".

vern "que aquest camí acabaria tan malament com ha acabat", i es queixava: "A vegades s'espera de nosaltres que donem suport polític a una cosa que no només no té el nostre suport polític, sinó de la qual ja vam avisar." En aquest

sentit, el líder socialista troba a faltar en les paraules de Junqueras elements que altres presos polítics sí que han posat damunt la taula, com ara el fet que Carme Forcadell va "reconèixer que s'havien oblidat de la meitat del país". ■

JxCat alerta del gir cap a la "ultradreta" de Sánchez

La candidata Laura Borràs recorda que diumenge el PSOE va prendre part en la manifestació unionista. Diu que el conseller Buch no participarà en la campanya

J.A.
BARCELONA

La candidata de JxCat al Congrés per Barcelona, Laura Borràs, va endurir una mica més el missatge crític amb el PSOE alertant del seu gir cap a la ultradreta després de la participació d'alguns dirigents, com ara el ministre d'Exteriors, Josep Borrell, o el secretari d'organització, José Luis Ábalos, en la manifestació unionista de diumenge convocada per Societat Civil Catalana (SCC). Les paraules de Borràs van ser un "avís per a navegants", perquè si "a alguns ens van dir que votar Pedro Sánchez era aturar la dreta, ara sembla que invertir-lo pot representar invertir la ultradreta". La cap de llista també va qualificar de "piròman" i "indecent" el ministre de l'Interior en funcions, Fernando Grande-Marlaska, per les declaracions en les quals va qualificar de més greus les mobilitzacions "cíviques, pacífiques i democràtiques" de Catalunya que l'actuació d'ETA al País Basc, que va provocar "més de 800 morts". Per Borràs, Marlaska "no pot al·legar ignorància, sinó que les seves afirmacions responen a la mala fe", ja que va recordar que va ser jutge de l'Audiència Nacional i va instruir moltes cau-

Eduard Pujol i Laura Borràs, ahir en la roda de premsa al Parlament ■ ACN / MARTA SIERRA

ses dels membres de l'organització armada. I ja que Sánchez no vol parlar amb el president de la Generalitat, Quim Torra, la candidata va proposar que el president de l'executiu espanyol "com a mínim faci una trucada urgent al ministre de l'Interior perquè deixi de dir barbaritats".

Buch no farà campanya

Tot i admetre que la situació actual i les crítiques i "tensions" a l'actuació dels Mossos i a la conselleria d'Interior durant els aldarulls "ens afecten perquè tenim responsabilitats de govern", Borràs va treure importància al fet que el

cap de llista pel Senat de JxCat, Roger Español, hagi demanat la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch. Ho va emmarcar en el fet que JxCat "és la primera baula de la unitat", una candidatura transversal "amb totes les contradiccions que això suposa" i on hi ha moltes opinions variades.

En el seu cas, va reiterar que no en demanarà la dimissió, i va assegurar que el conseller no participarà en la campanya electoral, i va recordar que tampoc ho va fer en l'anterior. JxCat, segons va explicar el portaveu, Eduard Pujol, registrarà avui la petició que fa

una setmana va anunciar Torra perquè es creï una comissió d'investigació al Parlament sobre l'actuació de tots els cossos policials.

Borràs va explicar que impulsaran al Congrés la proposta perquè a tot l'Estat espanyol es prohibeixi l'ús policial de les pilotes de goma com passa a Catalunya (només la compleixen els Mossos) i va anunciar que ha demanat permís per visitar a la presó de Soto del Real els set membres dels CDR detinguts el 23 de setembre, dos dels quals estan en situació d'"aïllament". Ahir el mateix president Torra els va qualificar de "presos polítics". ■

aquelles encaminades a "esquerdar el règim" o en aquelles en què es puguin "bloquejar" mesures "regressives", asseguruen en el seu programa. La seva acció a Madrid també se centrarà a buscar aliances fora de l'àmbit parlamentari per "impugnar de baix a dalt el règim amb un procés destituent".

Botran va explicar que la seva intenció és ser "una veu clarament rupturista que no lliuri directament els vots dels catalans a un govern del PSOE a canvi de res", a més de defensar que "volem una República

La frase

"Fins que a Catalunya no hi hagi una solució democràtica, l'Estat espanyol serà ingovernable"

Mireia Vehí
CANDIDATA DE LA CUP EL 10-N AL CONGRÉS PER BARCELONA

per guanyar en drets socials, per protegir l'entorn ecològic i combatre el capitalisme". Vehí va afegir-hi que consideren que l'Estat espanyol és irrefornable: "No pretenem la seva transformació ni gover-

nança." L'aposta pel que anomenen una esmena a la totalitat del sistema polític, econòmic, social i cultural implica també l'autodeterminació, l'amnistia de les persones "represaliades en la seva lluita pels drets nacionals, socials, i col·lectius dels pobles", la independència dels pobles i l'abolició de la monarquia, entre d'altres.

Botran va fer una crítica a la resposta dels partits a la sentència del Tribunal Suprem, a diferència de la que està donant el poble, que va qualificar d'"enorme i molt digna". Pregun-

tats insistentment sobre si condemnaven la violència, van assegurar que l'única violència que havien vist era la dels cossos policials, que van actuar "amb descontrol" i, en el cas del Mossos, amb "un comportament menyspreable", segons Botran. Per això defensen una investigació i que es depurin responsabilitats. Vehí va lamentar que Pedro Sánchez es dediqui a fomentar "muntatges policials" i "treure el fantasma del terrorisme" quan la societat catalana només vol "poder votar el seu futur polític". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Centenars de persones col·lapsen Sants diverses hores

■ Els Mossos blinden la Jonquera i efectuen controls arbitraris ■ L'Associació de Víctimes del Terrorisme serà acusació particular contra els set CDR detinguts el 23-S

Redacció
BARCELONA

Centenars de persones es van concentrar ahir a partir de les set del vespre davant de l'estació de Sants de Barcelona, tot i que la gran quantitat de policies que hi havia des de feia hores va impedir que entressin dins del recinte. Enmig de consignes independentistes i crits a favor de la llibertat dels presos polítics, els concentrats, convocats pels Comitès de Defensa de la República (CDR), volien encerclar l'estació, totalment blindada per la policia. Hi va haver tensió, però no va passar d'aquí.

Encerclar-la del tot, no van poder, però sí que durant més de dues hores els manifestants van fer una gran pressió i van aconseguir tancar els accessos principals al recinte. Passades les nou del vespre, la concentració continuava i un grup de gent va fer un

cordó perquè no hi hagués enfrontaments amb els Mossos. Adif havia restringit els accessos a l'estació durant tota la tarda, però va ser a partir de les sis, després que els CDR convoquessin a "encerclar" el recinte a partir de les set, que només hi va deixar oberts dos accessos: l'un, al costat de la plaça dels Països Catalans; l'altre, a Joan Peiró. En aquests dos punts va ser on es van concentrar els manifestants, i on els usuaris que sí que voien agafar un tren van tenir moltes dificultats. També es va tancar la boca de metro del vestíbul, i els usuaris que volien anar a l'L5 o l'L3 hi van haver d'accedir pel carrer.

Al matí, disset furgonetes de la Brigada Mòbil (Brimo) dels Mossos d'Esquadra, diversos efectius de la Guàrdia Civil i un helicòpter es van desplegar a l'AP-7 a la Jonquera, a l'Alt Empordà, per impedir que es tallés el trànsit en

aquesta via tal com va passar diversos cops la setmana passada i com havien demanat tornar a fer els CDR: "Fem una crida a plantar-nos i organitzar-nos per maximitzar la mobilització independentista en les pròximes setmanes. Quin és l'objectiu? aturar completament el país inspirant-nos en el moviment dels *armilles grogues* de França."

AVT
L'Audiència Nacional, per cert, ha acceptat que l'Associació de Víctimes del Terrorisme (AVT) pugui exercir d'acusació popular contra els set membres dels CDR detinguts el 23 de setembre passat, a qui l'Audiència investiga per terrorisme i tinença il·lícita d'armes. Una acusació per terrorisme, doncs, va començar ahir a prendre forma.

Tornant a la Jonquera, la policia es va desplegar en un aparcament proper

Els manifestants van col·lapsar Sants. A sota, identificacions a la Jonquera ■ EFE / ACN

al peatge nord, però no va tenir gaire feina, ja que la concentració va aplegar un grup reduït i força dispers de manifestants, amb la qual cosa el tall no es va arribar a materialitzar. El que sí que van fer els Mossos va ser identificar alguns joves que s'havien apropiat al lloc dels fets i també van escorcollar alguns vehicles. Alguns dels identificats pels Mossos van dir ahir que

estudiaran denunciar els fets per "negligències" en l'actuació policial. Acusen els agents de la Brimo de "retenir-los" durant prop de dues hores "sense motiu", perquè, segons ells, havien anat a la Jonquera per "curiositat" i sense haver fet res els van identificar i els van requisar material: telèfons mòbils i diners recollits en una campanya de millora de transport escolar. Els joves

també van denunciar que els agents no van permetre a un noi amb símptomes d'hipoglucèmia fer-se la prova del sucre i que els van interrogar sobre la seva possible participació en mobilitzacions a Barcelona.

D'altra banda, el CDR de la Cerdanya va interrompre ahir amb una crema de restes de fusta el servei ferroviari a Puigcerdà de la línia R3. ■

OPINIÓ

Tot pel vot

La campanya pel 10-N és estranya. El Congrés i el Senat han estat paralitzats els últims sis mesos en espera d'un acord que no ha arribat. Mentrestant, s'han conegut les sentències, que no han deixat ningú satisfet i que, a banda dels cent anys de presó, han provocat manifestacions pacífiques, d'una banda, i d'una altra, uns aldarulls, que

s'han fet veure. Hi ha volatilitat i perill les enquestes. Hi ha dubtes sobre la credibilitat dels sondejos. De tota manera, hi ha coincidència en el fet que el PP i Vox pujaran a costa de Ciutadans, que s'ensorra. El PSOE ha vist un forat per esgarrapar el vot de Ciutadans. Un vot molt preuat que deixa desconegut Sánchez per no haver agafat el telèfon a Torra, i

que fa que decideixi tancar per primer cop la campanya del PSOE a Barcelona. I que propicia que dos ministres seus hagin participat en la manifestació dels constitucionalistes a Barcelona. Aquests i altres detalls tenen l'objectiu d'apropiar-se del vot que en les anteriors eleccions va anar a parar a Albert Rivera. Sánchez vol aquest vot i numèricament és possible

que sigui més fructífer que recollir la marca dels socialistes catalans; d'aquell PSC que ha anat introduint-se a ERC i als comuns. Uns socialistes catalans oblidats pel PSOE, que es van posar les mans al cap quan van veure que Pedro Sánchez viatjava a Barcelona i anava a visitar la comissaria de Via Laietana. Un escenari de repressió durant el franquisme que,

d'haver-se complert els acords del Congrés i el Parlament, s'hauria convertit fa anys en un espai veïnal de memòria democràtica. Els actuals funcionaris que hi treballen no en tenen cap culpa. Sánchez hauria d'haver estat informat que l'edifici encara avui és recordat pel fet que, fins ben entrada la Transició, es considerava un sinònim de tortures a persones que militaven en el socialisme català. A curt termini pot ser favorable que tot sigui pel vot. A mitjà termini és un retrocés...

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una pancarta a la UAB cridava el 18 d'octubre a la vaga general ■ ORIOL DURAN

Els universitaris continuen pressionant amb una vaga indefinida a partir d'avui

■ La protesta s'estén als instituts amb la convocatòria d'aturades per demà i dijous ■ Diversos centres cedeixen a la demanda d'avaluacions flexibles

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Dues setmanes després de la sentència els estudiants no només mantenen les mobilitzacions sinó que les intensifiquen amb una convocatòria de vaga indefinida a partir d'avui a les universitats i amb dues jornades d'aturades, demà i dijous, als instituts. Dos sindicats són darrere les convocatòries: el Sindicat d'Estudiants del País Catalans (SEPC), majoritari als campus, signa la convocatòria de vaga indefinida a les universitats i els dos dies a la secundària. El Sindicat d'Estudiants, al seu torn, fa una crida a la vaga als instituts i ha organitzat manifestacions per dijous a les 2 del migdia a Barcelona, Tarragona i Lleida.

El Sindicat d'Estudiants afirma que el jovent "ha jugat un paper impressionant" en la resposta a la "sentència franquista" del

La data

30.10.19

És la primera de les dues jornades en què els dos sindicats han convocat vagues als instituts de secundària.

Suprem buidant les aules d'universitats i instituts i omplint els carrers amb unes manifestacions que han estat "criminalitzades" pel govern del PSOE amb el PP, Cs i Vox. Això i "la brutal repressió" policial, assenyalava el sindicat en un comunicat, requereix "d'un pla de lluita ascendent, i ben organitzat, que coordini i unifiqui totes les nostres forces, que són enormes".

El SEPC esgrimeix motius similars i es defensa dient que aquestes dues setmanes "van començar amb una verdadera revolta popular" en què els carrers

La frase

"Les estudiants ho tenim clar: ho hem aturat tot i ho aturarem tot tants cops com calgui"

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

van convertir-se "en el camp de batalla on les forces de repressió van apallissar, detenir i fins i tot empresonar centenars de persones". Des de la publicació de la sentència i el bloqueig de l'aeroport els estudiants s'estan manifestant no només contra la sentència sinó contra la repressió policial. Pel que fa a l'àmbit universitari, els alumnes han buscat des del principi un posicionament contundent dels rectorats contra la sentència i una traducció pràctica d'aquesta implicació amb la flexibilització de les avaluacions per po-

der fer compatible les mobilitzacions amb els estudis. Això es deu al fet que l'assistència a les mobilitzacions és difícilment compatible amb l'avaluació continuada i les classes presencials.

Les universitats han respost de diferent manera a la petició de flexibilitat. La de Girona i algunes facultats de la de Barcelona han acordat reprogramar proves parcials previstes fins al 5 de novembre i permetre que els estudiants s'acullin a l'avaluació única. La Pompeu Fabra, en canvi, s'hi ha oposat, mentre que l'Autònoma ha de confirmar encara la seva posició, que el SEPC confia que sigui favorable. A les universitats de Lleida i a la Rovira i Virgili cap estudiant ha demanat l'avaluació única, segons fonts dels centres, i a la UPC es recomana a cada centre que avalui la millor proposta amb una delegació d'estudiants. ■

"El Tsunami ha de denunciar Espanya a Europa"

■ L'advocat Josep Jover manté que amb l'1-O van crear un precedent pel que fa al tancament judicial de webs

M. Piulachs
BARCELONA

Josep Jover, advocat especialista en dret de la Unió Europea (UE), recomana als anònims gestors del Tsunami Democràtic que denunciïn Espanya a la Comissió Europea (CE) perquè, al seu parer, amb el tancament d'algunes de les seves webs, per ordre judicial, s'ha incomplert normativa europea, ja que "la sobirania de les telecomunicacions és de la UE no d'Espanya". Jover hi afegeix que en l'afer de la clonació de planes web del referèndum de l'1-O que va fer el Partit Pirata de Catalunya, es van arxivar les dues causes penals perquè van denunciar la seva situació a Europa i "vam crear un precedent", manifesta l'advocat. Jover també assegura que el jutge que ha ordenat el tancament de webs del Tsunami tampoc compleix la directiva europea 2017/541, que unifica a la UE el que és el delictes de terrorisme i que permet el control d'internet, però, "contra el terrorisme gihadista".

El jutge de l'Audiència Nacional que investiga els set activistes dels CDR empresonats, acusats de terrorisme, és el mateix que va ordenar, el 18 d'octubre passat, el tancament dels webs del Tsunami, censura que han superat amb altres dominis per continuar les mobilitzacions contra la sentència del Suprem.

Durant l'1-O, el jutge de Paterna que va assumir el cas del noi detingut per haver clonat el web del referèndum, el setembre del 2017, va arxivar la causa per desobediència el maig del 2018 en adonar-se que la segona pròrroga de la investigació no havia estat ben comunicada a la defen-

Jover, advocat ■ DANIEL RÍOS

sa. La titular del jutjat d'instrucció 18 de Barcelona també va arxivar el cas contra cinc responsables de Partit Pirata en no veure delictes en la clonació. El mateix 2017, el Partit Pirata va denunciar la UE davant la Comissió Europea per no haver protegit el seu dret a la llibertat d'expressió i, en no rebre resposta,

La frase

"Em van trucar de la comissió per dir-me que les causes penals estaven tancades i que un dels webs ja s'havia reobert"

Josep Jover
ESPECIALISTA EN DRET DE LA UE

va denunciar-la al TJUE, fins que la CE li va respondre, el juny del 2018. Va comunicar-li que no incoaria cap procediment de sanció a Espanya per incompliment del dret de la UE, tot i que admetia que les ordres judicials "han d'estar d'acord amb el dret de la Unió". Hi afegia que un dels webs dels Pirata ja no estava bloquejada i que, per tant, "la suposada infracció" del principi de neutralitat de la xarxa estava resolt. Amb aquesta resposta van veure un precedent per denunciar Espanya pel tancament de webs. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La llavor: 2 anys de resistència

ACTES • Desenes de poblacions mantenen des de fa gairebé 24 mesos protestes diàries per la llibertat dels presos polítics **ÀNIMS** • Els organitzadors asseguren que el temps els ha carregat de raó i que hi ha el mateix convenciment, “o més” **AVIS** • “Abans es cansaran ells que nosaltres”, alerta un dels tarragonins que promouen actes reivindicatius

Laia Bruguera
BARCELONA

La guspira ha estat la publicació de la sentència, però la flama mai s'havia apagat. “Al carrer va començar tot; el 2010 va ser el poble el que va fer mutar els polítics i va aconseguir que es possessin les urnes, i aquí al carrer ens mantenim”, reflexionava la setmana abans de saber-se el dictamen del Tribunal Suprem la Bet Farrés, una de les milers de persones que des de fa dos anys es manifesten diàriament per exigir la llibertat dels presos polítics i el retorn a casa dels exiliats. La Bet ajuda a muntar els actes d'Igualada, una de les desenes de pobles i ciutats que han liderat la resistència i que, sense treva, amb un sol de justícia o fins i tot sota la pluja o la neu, cada dia exigeixen la fi de la judicialització del procés i la recerca d'una solució política. Després de tants mesos ininterromputs (gairebé 24 en el cas de les localitats pioneres), ningú nega el cansament, però queda clar que els ànims no defalleixen. “El convenciment és el mateix que el primer dia, o més; estem molt segurs del que fem i del que volem aconseguir”, assegura la Marta Torra, de Manresa. “Ningú es pensava que duraria tant, però hi serem fins que faci falta”, constata en David Vila, de Sant Fruitós de Bages. “Per nosaltres no serà que la flama s'apagui”, rebla en David Miret,

de Vilafranca del Penedès.

Planificar un concert o una activitat diària (el format depèn del lloc) és una tasca titànica, però som un país que ha normalitzat les grans gestes. Més de 70 localitats s'han adherit a la plataforma Música per la Llibertat, en què interpretar *El cant dels ocells* és el fil conductor dels seus actes. “A Manresa tenim un grup de WhatsApp d'uns 40 possibles intèrprets i jo m'ocupo d'anar programant —explica la Marta—; si algun dia anem més justets, faig una crida i el relleu no falla mai.” “A vegades hi ha un sol instrument; altres cops n'hi

“Ningú es pensava que duraria tant, però hi serem fins que faci falta”, avisa en David Vila

ha quatre o cinc, i si algun dia no hi hagués cap música, cantaríem i prou, però no ha passat mai i puc vaticinar que no passarà”, pronostica. A Terrassa, una de les persones que s'asseguren que tampoc hi falti mai ningú és en Carles Llongueras. És professor de música i, juntament amb tres companyes, des del 14 de novembre del 2017 fa torns per dirigir l'acte musical de la seva ciutat. “Cada dia, a dos quarts de vuit del vespre [a la majoria de llocs, les concentracions es fan entre les 19 i les 21 hores], fem un minut de silenci, interpretem

El cant dels ocells, llegim un manifest, toquem alguna cançó més i acabem amb *Els segadors*.” En molts pobles i ciutats on la protesta es vehicula mitjançant la música, arran de l'empresonament de set membres dels Comitès de Defensa de la República s'ha afegit al repertori *Què volen aquesta gent?*

Escalf per als presos

Malgrat el que suposa congregat cada dia desenes i centenars de persones, algunes en pobles minúsculs, els que participen en aquestes accions de protesta i les impulsen deixen clar que no es tracta d'una competició per tenir les millors xifres, sinó que és “una cursa de fons”. Ho explica en David de Vilafranca del Penedès: “Som conscients que pot anar per llarg, però els presos saben que estem tocant i ens estem mobilitzant cada dia; estem en contacte amb els familiars i ens diuen que pregunten constantment si la ciutadania encara està mobilitzada, i això ja és una raó de pes per no defallir i continuar.” “A més de servirnos de teràpia col·lectiva, sabem que arriba als presos i això és molt”, corrobora Anna Ortega, de Sant Fruitós de Bages. L'Anna no és una participant més, sinó la pionera, la que de manera espontània va encetar les protestes diàries musicals, que ràpidament van replicar desenes de poblacions. “Quan van empresonar els Jordis, era

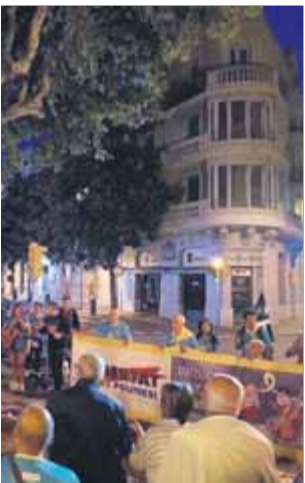

tanta la ràbia i la impotència que vaig pensar que havia de fer alguna cosa i vaig decidir sortir al carrer, pensés el que pensés la gent”, recorda. L'1 de novembre de fa dos anys, amb la flauta travessera, va tocar *El cant dels ocells*, molt conscient que “no volia una cançó independentista ni associada a cap signe polític, sinó que defensés els drets humans, per-

què tothom hi pogués tenir cabuda”. “Vaig ser mare de tot això durant un sol dia, perquè de seguida se me'n va anar de les mans i la bola es va anar fent grossa”, reflexiona.

El format de la protesta varia en funció de cada població. Com explica la Berna Sedó, a Besanó es fa, des del 16 d'octubre del 2017, una cassolada, una petita dissertació sobre al-

Actes en favor de la llibertat dels presos polítics a Terrassa, Tarragona, Igualada i Bescanó ■ CARLES LLONGUERAS, RAMON TORRENTS, BET FARRÉS I CRISTINA ABULÍ

gun capítol de la història de Catalunya i, per acabar, es canten una o dues cançons. A Barcelona, des del 6 de novembre del mateix any, un grup de veïns diàriament es concentren a la plaça Enriqueta Gallinat, a l'Esquerra de l'Eixample. Criden durant 20 minuts el lema *Llibertat presos polítics* i després hi ha deu minuts de silenci amb espelmes; per acabar, recorden el nom "de tots els represaliats". A Tarragona, es fa una acció diària davant dels jutjats de la ciutat no només per reclamar la llibertat dels presos, sinó per exigir a jutges, fiscals i policies que "no callin davant la injustícia".

Canalitzar els sentiments

En cada poble o ciutat, compartir conviccions i tantes hores diàries –també organitzen *sopars grocs* i altres campanyes per recaptar fons i van als actes de les presons– ha creat molts lligams. "Ens hem consolat i cuidat", resumeix la Rosa Pellicer, de la plaça barcelonina Enriqueta Gallinat. Per a ella, a banda de l'escalf que donen als presos, que tothom destaca, sortir cada dia al carrer "ha servit per canalitzar el sentiment d'injustícia i repressió" i també per adonar-se que "sols no podem fer res, però en grup podem fer moltes coses". La Marta, de Manresa, és molt clara: "No hi hem de buscar un rendiment palpable, sabem

L'Anna Ortega va ser la pionera de les protestes musicals, iniciades l'1 de novembre del 2017

que no obriran la porta de les presons perquè cada dia cantem, però tenim la sensació d'estar en comunió amb altres persones i també de connectar-nos individualment amb aquesta situació". Sent que "tenim una obligació amb la gent que és a la presó –continua–; ja que hi són perquè els vam demanar que si us plau tiressin endavant".

Lluís Pastrana, un dels portaveus del col·lectiu Silenci, Rebel·leu-vos, explica que les cinc hores que passen davant dels jutjats "són una acció pesada que ens arriba que molesta, i això vol dir que la interpel·lació té sentit", tot i que el més important és "la reflexió personal" que es fa durant la protesta. Potser aquest acte de Tarragona és una mica diferent dels altres, però el sentiment no varia: "Com més temps passa, més convenciment i més motius té la ciutadania per continuar", assegura en Lluís, i conclou: "Cansament? Abans es cansaran ells que nosaltres." ■

La Taca d'Oli dels avis ja suma 26 poblacions

■ Gent gran de diversos municipis s'associa per reclamar la llibertat dels presos polítics ■ Reus, que es mobilitza diàriament, va iniciar el moviment

L.B.
BARCELONA

En Joan Valls té 71 anys i fa gairebé cent setmanes que cada dimecres es concentra davant l'ajuntament de Mataró per exigir la llibertat dels presos polítics i el retorn a casa dels exiliats. "Jo mai a la vida havia anat a cap manifestació, però va arribar aquest tema i m'hi vaig haver d'involucrar; els empresonats s'ho han jugat tot per nosaltres i el que està passant és inadmissible, el mínim que la gent gran podem fer per ells són aquestes accions." L'acte de protesta, que té lloc cada dimecres a dos quarts de dotze a la capital del Maresme, està organitzat per Avis i Àvies per la Llibertat de Mataró. L'associació forma part del col·lectiu Taca d'Oli, que ja suma avis republicans de 26 localitats, entre les quals hi ha Balaguer, Caldes de Montbui, Constantí, Palausolità i Plegamans, Vilafranca del Penedès, Vic, Tortosa, Mollet del Vallès, la Canonja, Cambrils, Terrassa, la Pobla de Mafumet, Valls i Reus, on va néixer l'agrupació.

Com explica Bartolomé Pluma, a la capital del Baix Camp els avis es van concentrar per primer cop el 7 de novembre del 2017. Va ser la pedagoga Àngels Ollé, que va morir al mes de setembre, la que va proposar "fer alguna acció semblant a les de l'associació Madres de Plaza de Mayo". Una desena d'avis van encetar el ritual fent tres tombos a la plaça del Mercadal vestits amb un mocador groc. Veient que diversos pobles feien accions semblants –tot i que a Reus són diàries i a la resta de poblacions, setmanals–, des de la localitat tarragonina es va perfilar la idea de crear una associació que agrupés els avis. Van presentar en societat el col·lectiu Taca d'Oli el setembre del 2018, davant de 600 persones.

Avis de Reus, en la concentració diària que fan per la llibertat dels presos ■ BARTOLOMÉ PLUMA

Avis i àvies, els més incombustibles

"A vegades estic cansada, però penso en els avis, que venen malgrat el mal d'ossos i les malalties encara que ploqui o nevi, i vaig cap allà; són un exemple", confessa la Berna Sedó, que diàriament es concentra a Bescanó per la llibertat dels presos polítics. La gent gran no només està

liderant les accions de protesta en desenes de poblacions, sinó que també participa incansablement en la resta d'actes que s'organitzen. "Molts lluiten perquè veuen imatges del que han viscut de joves, imatges que pensaven que no tornarien", reflexiona Bartolomé Pluma, d'Avis i

Àvies per la Llibertat de Reus. L'edat no impedeix que la gent gran munti tot tipus d'actes: amb 69 anys i en representació dels avis reusencs, Pius M. Peroy ha fet aquest mes un viatge en bici de més de 1.800 quilòmetres per visitar el president Carles Puigdemont a Waterloo. ■

Les associacions de gent gran de cada poble o ciutat són autònomes i fan els seus propis actes –*sopars grocs*, excursions etc.–, però també es fan trobades i accions conjuntes com ara la campanya *Absolució #ElsVolemA-Casa*, encetada al setembre. Com explica Bartolomé Pluma, el juny de l'any passat es va fer la primera trobada nacional a Montserrat, que va reunir 800

avis, i l'objectiu és estendre les iniciatives a tot Catalunya. "Sempre que veiem que un grup de gent gran vol fer coses, ens oferim per ajudar-los a organitzar-se, com ha passat a Montblanc, que s'acaba d'afegir al grup", relata. Al mes d'abril, abans de les últimes eleccions espanyoles, el col·lectiu va entregar personalment al president de la Generalitat, Quim Torra, un mani-

fest en què demanaven que el govern prioritzi els interessos de país per sobre dels partidistes i la posada en llibertat dels presos i el retorn a casa dels exiliats. També li exigia treballar pel dret a decidir i per tenir clars els propers passos, és a dir, definir un full de ruta per fer efectiva la república. Torra va assegurar-los que subscribia l'escrit "des de la primera fins a l'última lletra". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont repeteix davant la justícia belga

El president a l'exili vol més temps per preparar-se i demanarà que s'ajorni la vista per la tercera euroordre, que s'ha de celebrar avui dimarts al tribunal de primera instància de Bèlgica

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

El president a l'exili, Carles Puigdemont, compareix aquest dimarts davant la justícia belga per combatre la petició d'extradició feta per l'Estat espanyol. Per segon cop en dos anys, al president li tocarà defensar-se als tribunals de Bèlgica d'una euroordre, ara per un delictes de sedició i malversació. El primer que demanarà avui, però, és un ajornament de l'audiència al·legant que li cal més marge de temps per poder preparar el cas.

A les nou del matí, Puigdemont està citat al Palau de Justícia de la capital belga. Està previst que hi arribi acompanyat dels seus advocats, Gonzalo Boye i Paul Bekaert, que l'assistiran durant la vista oral del cas. La Chambre du Conseil, el tribunal de primera instància, escoltarà les al·legacions del lí-

Carles Puigdemont compareixerà avui al jutjat belga assistit pel seu lletrat, Gonzalo Boye ■ ARXIU

der de Junts per Catalunya, i també de la fiscalia de Brussel·les, veu de les autoritats espanyoles.

Extradició

Com ja va fer l'any 2017 amb la primera ordre de detenció emesa per l'Estat espanyol, s'espera que la fiscalia demani l'extradi-

ció de Puigdemont per sedició i malversació. Fa dos anys, el ministeri públic belga va proposar equiparar els delictes imputats a Puigdemont als de "coalició de funcionaris" i malversació del Codi Penal belga.

Per la seva banda, el líder de Junts per Catalu-

La data

14.10.19

El jutge Llarena va emetre l'ordre europea de detenció contra Carles Puigdemont per sedició i malversació.

La frase

“Estem preparats per jugar aquest partit, si és que no tornen a retirar l'euroordre, com l'any passat”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DE CARLES PUIGDEMONT

nya exigirà que s'ajorni la vista d'avui per poder tenir més temps per analitzar el dossier i afrontar millor el cas. Els lletrats de Puigdemont fins ara han defensat que els crims dels quals el volen extraditar no són equivalents en la jurisdicció belga.

Carta amagada

En cas que es denegui l'ajornament, el líder de JxCat té una altra carta amagada per frenar el procés d'extradició. A diferència de fa dos anys en l'euroordre de Carmen Llamela i la segona de Llarena a Alemanya, ara Puigdemont té un cas pendent al Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la seva condició d'eurodiputat després d'haver guanyat les eleccions europees a Catalunya, però no haver pogut ocupar l'escó pel vet espanyol.

Aquest estatus que implica immunitat i que està en disputa als tribunals europeus és un element que la defensa de Puigdemont també vol utilitzar com a obstacle afegit a l'euroordre.

Puigdemont va jugar sense èxit aquesta carta davant del jutge d'instrucció belga. Tanmateix, el tribunal de primera instància podria reconsiderar aquesta decisió si la defensa de Puigdemont torna a posar la qüestió sobre la taula. ■

Placa en memòria dels intel·lectuals exiliats

El municipi francès de Roissy-en-Brie recorda els catalans que s'hi van refugiar

X.C.
ROISSY-EN-BRIE

La consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, va visitar ahir el municipi francès de Roissy-en-Brie (Illa de França) per participar a l'acte de presentació d'una placa commemorativa en memòria de la vintena d'intel·lectuals catalans refugiats durant 14 mesos, de l'abril del 1939 fins al juny del 1949, al castell que actualment és la seu de l'ajuntament de

la ciutat. Entre les personalitats recordades a la placa hi ha Mercè Rodoreda, Pere Calders, Armand Obiols, Joan Oliver, Agustí Bartra, Avel·lí Artís Gener, Anna Murià, Domènec Guansé i Francesc Trabal.

A l'acte, també hi van assistir l'alcalde de Roissy-en-Brie, François Bouchart; l'exconseller de Cultura, Lluís Puig, present en qualitat de director del programa per al desenvolupament de projectes culturals d'àmbit internacional; la directora general de Memòria Democràtica, Gemma Domènech, el delegat del govern de la Generalitat de Catalunya a

l'Estat francès, Daniel Camós, i el director del Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera, Alfons Quera.

La memòria, un pilar

Durant la seva intervenció a l'acte, la consellera de Cultura va remarcar que recuperar "la memòria és un exercici difícil de practicar, perquè molt sovint la memòria comporta el dolor del record i remetre's a moments difícils de la història". No obstant això, Mariàngela Vilallonga va afegir-hi que "la memòria també és un pilar essencial per poder bastir allò que som avui dia: persona i comunitat, ciutadans i república".

L'acte d'ahir, amb l'alcalde, Vilallonga i Domènech en el centre de la imatge ■ DEPT. DE CULTURA

Els intel·lectuals catalans que van trobar refugi en el castell de Roissy-en-Brie hi van arribar gràcies a les gestions que Francesc Trabal, secretari de la Institució de les Lletres Catalanes, i l'impressor i escriptor Miquel Joseph,

per encàrrec del conseller de Cultura, Carles Pi i Sunyer, van fer per mitjà del Comité d'Aide Aux Intel·lectuals. El castell, construït el segle XVII i adquirit per l'empresari de cinema Charles Morand Pathé el 1913, funcionava des

del 1937 com a alberg juvenil. Al primer pis i la mansarda, hi vivien la família Trabal, Mercè Rodoreda, Anna Murià i Armand Obiols, i en un edifici annex, el *château d'eau*, s'allotjaven Pere Calders i Enric Cluselles. ■